

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4201/2021
10.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Божидара Вујичића, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Недељков, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде – Високи савет судства – Привредни суд у Пожаревцу, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Пожаревцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 55/21 (2020.) од 11.03.2021. године, у седници од 10.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 55/21 (2020.) од 11.03.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу Прр 212/20 од 24.12.2020. године, ставом првим изреке одбачена је као неблаговремена тужба поднета 15.06.2020. године. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 55/21 (2020.) од 11.03.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови из члана 404. став1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној. Тужилац у ревизији указује на погрешну примену Закона о заштити права на суђење у разумном року у погледу рокова за подношење тужбе, као и на погрешну примену одредаба ЗПП и ЗОО, али се не указује на законске

разлоге за изузетну дозвољеност ревизије из члана 404. став 1. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу чл. 410. став 2. и 420. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 16.06.2000. године, а вредност предмета спора је 3.000 евра у динарској противвредности.

С обзиром да вредност предмета спора не прелази износ од 3.000 евра у динарској противвредности, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, у коме је ревизија искључена одредбом члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић